

Maailmassa näkevien, olen minä matkaani taittanut silmäni sitoen. Kosketusta karttaen. Sanoja kauniita säästäen. Odottanut oikeaa, yhtä, puolikasta minusta. Ajatusta sinusta, määränpäästä, päättyneestä kivusta. Silti sanani sinuun sattuvat, kosketus kevyin jättävi jälkensä. Luulin sinun olevan avain minuun, mutta sinä olet lukko. Eikä minun muotoni sovi sinuun.